

Cap a una descripció pragmàtica i interaccional de la interjecció *uei*

Natàlia Server Benetó

The Ohio State University

serverbeneto.1@osu.edu

La interjecció és difícil de descriure per la seua multifuncionalitat. Cuenca (2011) ofereix una classificació exhaustiva de les interjeccions catalanes des de la pragmàtica i la gramàtica, però no inclou *uei*, prototípica de certs dialectes del valencià. Solament un estudi més antic estudia aquesta interjecció de manera breu (Sancho Cremades 2001). El *Diccionari General de la Llengua Valenciana* defineix *uei* com una interjecció que “indica contrarietat o cert desacort o descontent” i el *Diccionari d’Onomatopeies i altres interjeccions* (Riera-Eures i Sanjaume 2010) com a indicador de “sorpresa, desil·lusió o contrarietat”. El *Diccionari català-valencià-balear* també la recull però, des de la nostra opinió, per confusió amb *ei*. En aquesta investigació s’ha qüestionat si aquestes són totes les aportacions que pot dur a terme *uei*. Amb l’objectiu de resoldre aquests dubtes, s’han analitzat exemples d’un corpus oral valencià (*Museu de la Paraula*) i s’han realitzat proves per a delimitar el significat de *uei*. Per tant, l’objectiu principal d’aquest estudi és descriure *uei* des de la pragmàtica i la lingüística interactiva.

Mitjançant aquestes proves i l’anàlisi del corpus, s’ha descobert que *uei* també pot expressar obvietat davant la informació rebuda (1), així com un canvi en el coneixement del parlant (2), un *change-of-state token* (Heritage 1984). Aquesta interjecció s’usa com a reacció a un estímul i pot anar pel seu compte (amb el significat situat suficientment fort) o acompanyada (com als exemples). Es tracta d’una partícula reactivo-iniciativa (Grupo Val.Es.Co. 2014) que no solament indica reacció, sinó que també genera una intervenció. En aquells casos en què *uei* va acompanyada, està sintàcticament condicionada i apareix en posició inicial: tenint en compte que funciona per a introduir una reacció, es deu situar abans de la resposta del parlant. Quan es prescindeix de *uei* (i va acompanyada), es perd el matís de contrast. S’ha determinat que no aporta el mateix significat que altres interjeccions valencianes suposadament equivalents. Açò es pot deure al fet que *uei* té una extensió d’ús, dialectal i discursiva, reduïda i els seus contextos no són intercanviables amb altres expressions.

Aquesta estudi segueix la línia d’investigacions sobre interjeccions espanyoles (Blas Arroyo 1995; Vázquez Carranza 2016; García Ramón 2018) i contribueix al camp de la pragmàtica i la lingüística interaccional, no solament al panorama general i català, sinó al geolecte valencià, el qual no compta amb nombrosos estudis de cas sobre les interjeccions.

Exemples

- (1) i em diu “no vaig a fer-ho” **uei** pues entonces vés-te’n
- (2) A: ja he parlat amb Josep i m’ha dit que ens n’anem en mitja hora
B: **uei** pensava que eixiríem més tard **uei**
- (3) A: ho pots explicar una altra vegada?
B: **uei** però si ja ho he explicat tres vegades
- (4) A: vosté què pinta ací?
B: **uei** què vaig a pintar? si no duc la llenya com van a fer les paelles?

Referències

- BLAS ARROYO, J. L. (1995): «La interjección como marcador discursivo: el caso de *eh*», *Anuario de Lingüística Hispánica*, XI, pp. 81-117.
- CUENCA, M.J. (2011): «Catalan interjections», en Payrató, Ll. & J. M. Cots (eds.), *The Pragmatics of Catalan*, Berlín: Alemania, pp. 173-211.
- DICCIONARI CATALÀ-VALENCIÀ-BALEAR. Institut d’Estudis Catalans. <dcvb.iec.cat>.
- DICCIONARI GENERAL DE LA LLENGUA VALENCIANA. <diccionari.llenguavalenciana.com>.
- GARCÍA RAMÓN, A. (2018): «Indexing epistemic incongruence: *uy* as a formal sign of disagreement in agreement sequences in Spanish», *Journal of Pragmatics*, 131, pp. 1-17.
- GRUPO VAL.ES.CO. (2014): «Las unidades del discurso oral. La propuesta Val.Es.Co. de segmentación de la conversación (coloquial)», *Estudios de lingüística del español*, 35(1), pp. 11-71.
- HERITAGE, J. (1984): «A change-of-state token and aspects of its sequential placement», en Atkinson, J.M., Heritage, J. (Eds.), *Structures of Social Action*, Cambridge University Press, Cambridge, pp. 299-345.
- MUSEU DE LA PARAULA: *Museu de la Paraula, Arxiu de la Memòria Oral Valenciana*, Museu Valencià d’Etnologia, Diputació de València <www.museudelaparaula.es>.
- RIERA-EURES, M. i M. SANJAUME (2010): «Diccionari d’Onomatopeies i altres interjeccions. Amb equivalències en anglès, espanyol i francès», Eume Editorial.
- SANCHO CREMADES, P. (2001): «Algunes reflexions sobre l’ús pragmaticodiscursiu de la fraseologia. El cas de la preposició *damunt* i de la interjecció *uei*?! en el valencià col·loquial», Bover *et al.*, (eds.), pp. 407-423
- VAZQUEZ CARRANZA, A. (2016): «Aceptación y resistencia: un análisis de *ah* y *ay* como indicadores de cambio de estado», *Cuadernos de Lingüística de El Colegio de México*, 3 (2), pp. 71-103.